

Arrest

nr. 70 672 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 11.02.2011 door (B.A.) geboren te Beni Oulichek, op X en van Marokkaanse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond over een ziektekostenverzekering te beschikken die alle risico's in België dekt: betrokkene legt ter staving hiervoor een 'attestation d'assurance voyage' voor die geldig is tot 31.03.2011. Gezien de beperkte geldigheidsdatum is met dit document niet aangetoond dat betrokkene over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's dekt tijdens zijn verblijf in het Rijk.

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond op heden ten laste te zijn van de referentiepersoon: uit de voorgelegde loonfiches van de referentiepersoon blijkt niet dat deze referentiepersoon over een voldoende ruim inkomen beschikt om een effectieve tenlasteneming van betrokkene te verzekeren, rekening houdend met het geldend Belgisch integratie-inkomen en zo te voorkomen dat betrokkene ten laste zou vallen van de Belgische overheden.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"1. Schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht. Dat verzoekers een aanvraag hebben ingediend als gezinshereniging. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel dd. 08.07.2011 een beslissing heeft genomen tot weigering van de aanvraag. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken van mening is dat verzoekers niet voldoende zouden aangetoond hebben over een ziektekostenverzekering te beschikken die alle risico's in België dekt. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens van mening is dat verzoekers evenmin aangetoond hebben ten laste te zijn van de referentiepersoon. Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoekers als bewijs van ziektekostenverzekering een attest hebben bijgebracht waaruit blijkt dat zij sedert 05.03.2011 ingeschreven staan in de mutualiteit De Voorzorg. Dat verzoekers zoon eveneens 1.400 euro maandelijks verdient, en overigens niemand ten laste heeft. Dat verzoekers deze attesten al bijgebracht hebben bij het indienen van de aanvraag. Zodoende is het dan ook duidelijk dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken manifest foutief genomen werd. Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoekers betogen dat zij bij het indienen van de aanvraag een attest hebben bijgebracht van de mutualiteit De Voorzorg, en dat hun zoon € 1.400 per maand verdient.

Verzoekers beschouwingen vinden geen steun in de stukken van het administratief dossier, en kunnen dan ook geen afbreuk kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Het administratief dossier bevat geen dergelijk attest van ziektekostenverzekering van de mutualiteit. Bij fax van 18 maart 2011 heeft de gemeente de aanvraag van verzoekers en de door hen bij gebrachte stukken doorgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken; hieraan is evenwel geen attest van de mutualiteit De Voorzorg gevoegd (doch wel naast het ABC formulier en de bijlage 19ter, een attest samenstelling gezin, kopie paspoorten, acte de mariage, extrait d'acte de naissance, attestation de revenu global, certificat de concordance, certificat de charge de famille, attestation d'assurance voyage, bewijzen van geïdisting, arbeidsovereenkomst, loonbrieven van november 2010 - januari 2011, attest OCMW, certificat de residence en opnieuw extrait d'acte de naissance). Zodoende heeft de gemachtigde niet op kennelijk onredelijke wijze besloten dat verzoekers geen bewijs van ziektekostenverzekering hebben voorgelegd, maar enkel een 'attestation d'assurance voyage'. Verzoekers kunnen niet dienstig voorhouden wel een bewijs van ziektekostenverzekering te hebben voorgelegd, nu zulks niet blijkt uit de stukken van het administratief dossier.

Door de gemachtigde, aan wie vanzelfsprekend niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die hem niet zijn overgemaakt, wordt in de bestreden beslissing terecht het volgende gesteld:

"Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond over een ziektekostenverzekering te beschikken die alle risico's in België dekt: betrokkene legt ter staving hiervoor een 'attestation d'assurance voyage' voor die geldig is tot 31.03.2011. Gezien de beperkte geldigheidsdatum is met dit document niet aangetoond dat betrokkene over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's dekt tijdens zijn verblijf in het Rijk. Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond op heden ten laste te zijn van de referentiepersoon: (...) Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd."

Verzoekers kunnen verder evenmin gevolgd worden waar zij pogen voor te houden dat hun zoon '1400 euro maandelijks verdient', nu zulks evenmin blijkt uit de stukken die zij hebben voorgelegd. Blijkens het administratief dossier hebben verzoekers volgende loonbrieven van hun zoon voorgelegd:

- betreffende de maand november 2010: netto € 1.174,74 euro
- betreffende de maand december 2010: netto € 651,49 (meer een eindejaarspremie t.b.v. € 1.902,90 waarop voor € 1.324,84 loonbeslag is gelegd (€ 400 en € 924,84), zodat er slechts netto € 507,72 overbleef)
- betreffende de maand januari 2011: netto € 1.144,08

Verzoekers kunnen dan ook niet dienstig voorhouden dat hun zoon een gemiddeld inkomen heeft van € 1.400 per maand, hetgeen niet strookt met de door hen voorgelegde stukken. In de bestreden beslissing wordt hierover terecht gesteld dat "Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond op heden ten laste te zijn van de referentiepersoon: uit de voorgelegde loonfiches van de referentiepersoon blijkt niet dat deze referentiepersoon over een voldoende ruim inkomen beschikt om een effectieve tenlasteneming van betrokkene te verzekeren, rekening houdend met het geldend Belgisch integratie-inkomen en zo te voorkomen dat betrokkene ten laste zou vallen van de Belgische overheden".

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bij gebreke aan een wettelijke bewijsregeling inzake het bewijs van ten laste zijn, is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot vestiging Vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Deze vrije feitenvinding en appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de verzoekende partij het bewijs van de voorwaarden tot vestiging levert. Aldus kan de bevoegde overheid, in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk stelt of oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden tot vestiging afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen e. d. m. die het bestuur zelf bepaalt en waarvan het de overlegging vereist. Op de uitoefening van deze discretionaire bevoegdheid houdt de Raad het hiervoor omschreven wettigheidstoezicht.

Verzoekers tonen met hun vage kritiek, dat de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek heeft geleverd naar hun situatie, niet aan dat de bestreden beslissingen kennelijk onredelijk zijn. Verzoekers tonen op geen enkele wijze aan dat de gemachtigde met bepaalde elementen geen rekening heeft gehouden. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt afdoende dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie-

en Asielbeleid op niet kennelijk onredelijke wijze, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, besliste tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De motieven volstaan om de bestreden beslissingen voldoende in feite en in rechte te onderbouwen. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers' concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC